

РЕШЕНИЕ

№ 6599

гр. София, 11.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Станимира Друмева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7279** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. С. Б. от [населено място], против Решение от 27.05.2021г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 108 - ми състав по НАХД №2413/2021г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 20-4332-022202/16.12.2020г., издаден от началника на Отдел "Пътна полиция" към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ на С. С. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000.00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

Решението се обжалва, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения по съображенията в жалбата и в ход по същество от касатора лично. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов, с който да отмени издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът се съгласява с наложената му глоба, както и, че е бързал за да заведе едното от кучетата си на лекар тъй като било натровено. Претендира, че нарушението било първо, нямал други нарушения, вадел си хляба с шофьорската си книжка, иска от съда да не му се отнема

книжката, глобата ще плати.

Ответникът – СДВР, Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Д., който по същество излага становище за частична основателност на касационната жалба, и моли съда да отмени НП в частта за отнемането на шофьорската книжка..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок. При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК, като установената фактическа обстановка от въззивния съд, задължителна за касационната инстанция, е следната:

СРС е установил, че на 20.08.2020г. в 11:54ч., Б. управлявал л.а. Рено К. с рег. [рег.номер на МПС] , като в [населено място] по ,ул. Л. шосе, с кпосока на движение към [населено място], срещу № 271, бил заснет с мобилна система за видеоконтрол TFR1-M1 № 653, разположена в автомобил на ОПП- СДВР, като била измерена скорост на движение 136 км/ч , при приспадане на грешка 3% - 132км/ч, при ограничението на скоростта за населено място от 50км./ч. Впоследствие бил призован собственикът на автомобила, който декларирал, че именно С. С. Б. е управлявал автомобила на посочената дата и час, от последния също била попълнена декларация, че действително е управлявал автомобила на същата дата и час - декларациите са от 11.11.2020г. При тези данни, на същата дата 1.11.2020г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение, срещу касатора, а впоследствие и НП, оспорено пред въззивната инстанция, с което за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП е наложена глоба в размер на 1000лв. и лишаване от правото да управлява МПС.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващия орган, правилно е приложил закона, поради което е потвърдил обжалваното НП в цялост.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на касатора и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Приетата по делото разпечатка от паметта на техническото средство (радар) за

посочената дата доказва шофирането с превишена скорост по категоричен начин, като превишението е значително - 82 км/ч.. Доколкото в него изрично е отразена не само датата, а и часът на установеното нарушение, нарушението е безспорно установено. Касационният съд намира, че нарушението е констатирано чрез предвидените в закона способности и доказателствени средства.

Според ТР № 1/2014 г. на ОС на ВАС, редът за ангажиране административнонаказателната отговорност на нарушителя по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП с издаване на електронен фиш е неприложим в случая, тъй като същият може да се издаде само за нарушения, които се наказват с административни наказания глоба, а на конкретния нарушител са наложени две административни наказания - глоба и лишаване от право да управлява МПС съгласно чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети 12 точки.

В хода на административнонаказателното производство, което се е развило по общия ред, на административнопривлеченото лице са били осигурени предвидените възможности за защита, доколкото са събрани доказателства за нарушението (приобщени са записи от мобилната камера), както и декларация по чл.188 ЗДвП за това кое лице е управлявало автомобила. За да може да се установи авторството на деянието, се е наложило собственикът на МПС да попълни декларация, в която да заяви той ли е управлявал автомобила на процесната дата, под страх от наказателната отговорност по чл. 313 от НК.

Основното оплакване на касатора е относно наложеното наказание лишаване от правото да управлява МПС за срок от три месеца. Споделима е преценката на съда, че нарушението е правилно квалифицирано от наказващия орган и правната квалификация на същото съответства на установените по делото факти. Според чл. 21, ал. 1 от ЗДвП при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава скоростта от 50 km/h в населено място. По силата на чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП (ред. - ДВ, бр. ДВ, бр.101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, когато превишаването е над 50 km/h, се наказва с глоба от 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв.

Видни от приложимата санкционна норма, че санкцията при условията на кумулация, включва два елемента: както на глоба, така и отнемане на правото да управлява МПС на санкционираното лице. След като са установени всички елементи от състава на нарушената разпоредба, в това число и размера на превишението на скоростта - 82 км/ч, е приложима санкцията, предвидена по чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП. Законодателят не е предвидил възможността за такова нарушение да се наложи само глобата без лишаване от правото да управлява МПС на водача, извършил нарушението. Поради високата степен на обществена опасност на нарушението е предвидена и тази допълнителна санкция. Ккто е посочил въззивният съд, размерът на наказанието в процесния случай е фиксиран от закона и за съда не съществува възможност за ревизирането му.

Споделими са съображенията на въззивния съд, че чл.28 ЗАНН е неприложим и нарушението не е маловажно.

По тези доводи и аргументи касационната инстанция приема, че съдебното решение е валидно допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, и същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.05.2021г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 108 - ми състав по НАХД №2413/2021г.,

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.